

Î N C H E I E R E

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Cricova Vin”,
în cauza civilă la cererea înaintată de SA „Cricova Vin” către SRL „Prim Vin Grup” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Prim Vin Grup”, casată hotărârea din 13 august 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 11 aprilie 2017, SA „Cricova Vin” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Prim Vin Grup”, solicitând încasarea datoriei în mărime de 515 946,77 lei, a amenzii contractuale în sumă de 475 690,18 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 77 193,19 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 32 064,90 lei.

În cadrul examinării cauzei, reclamantul SA „Cricova Vin” a depus o cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea din contul pârâtului SRL „Prim Vin Grup” a datoriei în mărime de 525 981,77 lei, a amenzii contractuale în mărime de 473 383,59 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 190471,01 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu achitarea taxei de stat în mărime de 35 695,90 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 01 aprilie 2015, și ulterior la 14 martie 2016, SA „Cricova Vin” și SRL „Prim Vin Grup” au semnat contractele de colaborare nr.71 și, respectiv, nr. 57. Conform clauzelor contractuale, SA „Cricova Vin” s-a obligat să deservească grupurile de persoane, parvenite din partea SRL „Prim Vin Grup”, iar ultima s-a obligat să achite prețul convenit de contract în proporție de 100% în avans, dar nu mai târziu de șapte zile de la data deservirii. Totodată, potrivit p.4.7 al contractelor de colaborare, pentru neachitarea în termen, beneficiarul este sancționat cu o amendă (penalitate) în mărime de 0,5% din suma datorată, pentru fiecare zi de întârziere, constituind 475 690,18 lei.

În urma verificării serviciilor prestate de SA „Cricova Vin” și a sumelor achitate de SRL „Prim Vin Grup”, s-a constatat acumularea unei datorii de circa 515 946,77 lei.

Potrivit reclamantului, pentru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, la 17 ianuarie 2017, a expediat o somație în adresa pârâtului, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei create, iar în caz contrar și-a rezervat dreptul de a se adresa în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 13 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Cricova Vin” către SRL „Prim Vin Grup” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere, a penalității și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Prim Vin Grup”, casată hotărârea din 13 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că începând cu anul 2012 și până în anul 2017, părțile stingeau datoriile reciproce prin prestarea serviciilor bilaterale, fapt confirmat prin actele de verificare.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a menționat că, deși SA „Cricova Vin” invocă neonorarea obligațiilor de plată a serviciilor prestate în baza contrarelor de colaborare nr. 71 din 01 aprilie 2015 și nr. 57 din 14 martie 2016 și facturilor emise, actele cauzei atestă contrariul și anume că, la 31 decembrie 2016 (f.d. 4-8, Vol. II), între părți a fost semnat actul de verificare, conform căruia SA „Cricova Vin” recunoaște datoria față de SRL „Prim Vin Grup” în mărime de 25 300, 84 lei. Datoria în sumă de 25 300, 84 lei, este recunoscută de către SA „Cricova Vin” și în actul de verificare reciprocă (semnat de ambele părți) la situația 31 ianuarie 2017 (f.d. 9, Vol. II), fiind trecută în acesta la situația 01 ianuarie 2017. Prin urmare, odată cu semnarea actului de verificare din 31 ianuarie 2017 și trecerea sumei de 25 300, 84 lei (datoria formată pentru anul 2016) SA „Cricova Vin” a confirmat că SRL „Prim Vin Grup” și-a onorat obligațiunile asumate față de SA „Cricova Vin”.

Mai mult, aserțiunile reprezentantului SA „Cricova Vin” că, odată cu semnarea contractelor de colaborare nr. 71 din 01 aprilie 2015 și nr. 57 din 14 martie 2016, fiecare parte contractată poate cere încasarea datoriei, deoarece au fost modificate clauzele contractuale, fiind stabilită o altă modalitate de plată a serviciilor prestate, nu au fost reținute de către instanța de apel, atâta timp cât la 31 decembrie 2016 și 31 ianuarie 2017 părțile au semnat actele de verificare reciprocă și prin stingerea datoriilor reciproce au acceptat tacit executarea în același mod a contractului precedent.

De asemenea, instanța de apel a atras atenția asupra faptului că reclamantul, în cererea de chemare în judecată, a indicat că, în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 17 ianuarie 2017, a expediat o somație în adresa pârâtului, prin care a solicitat achitarea benevolă a datoriei create, iar în caz contrar și-a rezervat dreptul de a se adresa în instanța de judecată (f.d. 248, Vol. I), iar actele cauzei atestă cu certitudine că, la 31 ianuarie 2017, părțile au semnat actul de verificare bilateral, potrivit căruia SA „Cricova Vin” recunoaște datoria față de SRL „Prim Vin Grup” în mărime de 33 360,84 lei (f.d. 9, Vol. II).

La 28 mai 2019, SA „Cricova Vin” a contestat cu recurs decizia din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii din 13 august 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost invocate argumente similare celor din cererea de chemare în judecată, subliniindu-se că actele de verificare nu pot stinge datoriile reciproce, dar reflectă o evidență contabilă între agenții economici.

La 18 iulie 2019, SRL „Prim Vin Grup”, prin intermediul avocatului Serghei Bordeniuc, a depus referință la cererea de recurs, solicitând ca aceasta să fie considerată inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Cricova Vin” este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 aprilie 2019 și expediată participanților la proces la 08 mai 2019 (f.d. 78, vol. III), însă la materialele cauzei nu sunt înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către participanții la proces. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 28 mai 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării

acelei/aceor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Cricova Vin”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SA „Cricova Vin”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan,

Svetlana Filincova